

Från VALLSTA - NÅGRA PERSONLIGA MINNEN

sammanställda av Tore Svedlund

Greta Svensson, assistent vid kåren 1939-1940 har på mitt önskemål bidragit med några minnen från sin tid i Vallsta.

Till Vallsta kår kom jag i slutet av augusti 1939 som nybakad frälsningsofficer och assistent åt kapten Fannie Andersson.

Det var lättsamt att vara hos henne men för övrigt ganska jobbigt, men äventyrligt och roligt. Kapten hade gått på små och fattiga kårer så hon var trött och inte helt frisk och talade ofta om att hon skulle resa till sitt hem i Trollhättan och bli soldat i den kåren. (Fotot till höger: Greta Svensson utanför Frälsningsarmén i Vallsta)

Så skedde, och vi skildes i vårvintertid och jag var ensam ett par veckor tills kadett Kerstin Hultin kom. Då fick jag ansvaret som chef men vi hjälptes åt i allt och hade mycket roligt tillsammans.

Jag trivdes i Vallsta men fattigt hade vi det och primitivt på många sätt. I kaptens rum var det en turistsängbotten lagd på två sockerlådor och eftersom hon var så omfångsrik och tung låg hon sönder den och jag vill minnas ännu en. En grabb från Vallsta, som jobbade i Stockholm på Arméns sociala institution, ordnade så kapten fick en säng därifrån. I mitt rum var en pinnsoffa och madrassen i den var nyfylld med halm, så skedde väl vid varje officersombyte. Hade vi besök, mötesledare, så fick densamma sova i kaptens rum och vi båda fick trängas i soffan, som delade sig både en och fler gånger på natten, så till slut låg jag var på den sneda delen och delvis på golvet. Efter en tid fick jag pengar hemifrån så jag köpte en turistsäng i Arbrå och då fick soffan åka ut i köket.

Kakelugnarna gav inte den värme vi behövde denna kalla vinter så vi fick en liten spänkamin, det var nog av Olssons, ty vi fick sen en del att elda med från deras snickerifabrik. (närmaste granne till kåren) När vi kom hem från möten på utposter sena kvällar var det oftast utkyllt i bostaden. Vi strök med hett strykjärn i våra bäddar och ibland hade vi flaskor med hett vatten i, som vi hade i bädden tills dom började kännas kalla. För att värma upp lokalen fick vi tigga ved hos bönderna och dom var vana vid det. Ibland hade vi någon karl som sågade och högg åt oss, men vi fick göra en del själva också.

Lätt att samla folk, så ock på utposterna, som vi besökte ofta för ekonomins skull, men naturligtvis ville vi också sprida evangeliets glada budskap. Därtill var man ju kallad. Lotteri med tårta som första vinst var populärt. Kapten bakade dem. På cyklarna för utpostfärder hade vi gitarrer, sångböcker, våra biblar, tårtor, annat kaffebröd och jag har för mig porslin också till en del platser. Svamp plockade vi med oss, när den tiden var, och då fick gitarrfodralen tjäna som korg och vi fick ha gitarrerna bara. Stridsrop hade

vi förstås också med. Även när det var kallt fick vi cykla och det blev att gå långa sträckor och leda cykeln där det var som värst. (Foto vänster Frälsningsarmén Vallsta)

Soldaterna var inte många men 3 – 4 "hängde med jämt" på kåren. Anna Elgh, Ruth Kling, Bror Persson och så en flicka, kanske hette hon Mary. Bror var med på utposterna och ibland Ruth men hon bodde ju i Arbrå hade sina gamla föräldrar att ta hand om.

En söndag hade vi två utpostmöten, jag minns inte vad platserna hette (troligen Karsjö två mil bort) men vi började på platsen längst bort och det mötet skulle jag leda och kapten skulle led det andra. Men det var glashalt på vägen så kapten sa till mej och Bror Persson (foto till höger): "Åk så fort ni kan och ta emot folket för jag kommer nog att ligga i diket emellanåt." När mötestiden var inne syntes hon inte till, så vad var att göra? Jo, jag fick ta det program jag haft på mötet innan och sjunga och spela så gott jag kunde, jag var inte alls bra på det, men mötet gick igenom och när vi slutade kom kapten som ett stort snöbylte, för hon hade ramlat flera gånger.

Inför höstens skördefest cyklade vi ut på landet och bad att få skördealster och vi kom igen en viss dag för att hämta. Bror och jag åkte iväg med häst och vagn och fick mycket säd m m och det led mot kväll och vi skulle hinna till lantmannaföreningen med säden innan de stängde. Jag har för mig att kärran brast, nära Vallsta och det blev att lasta om i den eller om vi fick låna en annan kärra, jag minns inte allt...

(Foto vänster Söndagsskolan i Vallsta omkr. 1940)

Hos Anna Elgh i skogen var vi och plockade lingon så jag kunde sända till mitt hem i Klippan, bra många kilo.

Sommartid var det trevligt att ha friluftsmöten lite överallt och Kerstin och jag klarade av ekonomin ganska bra då. Kapten och jag fick sällan ut den lilla lön vi hade rätt till, jag 18.50 i veckan och kapten ett par kronor mer. Men man fick en slant hemifrån nu och då.

MINNEN efter SAMTAL MED OSCAR ANDERSSON – LÖJTNANT I VALLSTA 1941

Oscar Andersson var född i Eslöv 1918 och tillhörde kadettgruppen Korsfararna vid Krigsskolan 1940-41. Sedan många år är han bosatt i Bollnäs.

Kursen fick lämna krigsskolan tidigare än brukligt eftersom militären behövde lokalerna vid Skeppargatan. Han fick order till Långgrör den 30 maj 1941 där han blev kvar till den 28 augusti.

Då fick han order till Vallsta som provlöjtnant tillsammans med kapten Alvar Andersson, utgången från Uppsala. Denne blev dock inkallad efter en månad varför Oscar ensam fick ansvara för kårens

verksamhet. Det blev inte någon längre placering, redan i slutet av november fick han farväl och nu gällde det Köpmanholmen.

Vallstaborna var snälla och givmilda, det är hans intryck. Han erinrar sig hur han varje vecka var bjuden till hotellet på mat oftast på torsdagarna på ärter och fläsk. Det var vanligt att man fick tigga ved hos bönderna i trakten. När han kom till en gård i kyrkbyn för att hämta ved fick han en såg och yxa i händerna. Bonden tyckte väl att en karl skulle klara detta, men ovan som han var avböjde han. Kvinnliga officerare fick sin ved huggen och klar.

Chefen Alvar Andersson hade varit kavallerist och var alltså van vid hästar. Vid ett tillfälle lånade man häst och vagn för ett möte i Simeå där det var mycket ungdomar. På hemvägen efter mötet stannade hästen och vägrade fortsätta tills någon kom på att leda hästen som troligen såg dåligt.

(Foto Fälttåg med häst och vagn Vallsta)

Och verksamheten? Allsångsmöten på onsdagarna drog mycket folk och biografägaren fick konkurrens. Denne föreslog att Frälsningsarmén skulle ändra möteskväll för biografens skull men fick inte gehör för sitt förslag.

Kommendör Karl Larsson gjorde ett besök på kåren under Oscar Anderssons korta tid och kom i sällskap med divisionschefen Assarsson. Fru Öjjevall bjöd kommendören på logi vid besöket.

I lön fick man som provlöjtnant 19 kronor i månaden.

Sammanställning text & foton: Tore Svedlund, Bollnäs

Copyright: Frälsningsarméns Arkiv

För www.bootheum.se Mars 2014